

[Larsen-Ledet]

Derfor må EF-landene indføre de samme muligheder, som man har i USA og Japan i så henseende. Vi må frigøres fra den afhængighed, vi på en række områder vil være i til disse lande forskningsmæssigt. Vi må nationalt eller på EF-plan indføre en lovgivning, som angiver regler for, om de opnåede patenter kan anvendes, og under hvilke betingelser anvendelsen kan finde sted.

I Danmark har vi i patentloven mulighed for at afvise patenter, hvis udnyttelse vil stride mod sædelighed og offentlig orden. Jeg ved ikke, om vi fortsat skal bruge den udtryksform, men vi skal i hvert fald have en eller anden sikkerhed for, at det, vi taler om her, ikke misbruges. Etik må ikke blive et ubekendt begreb i fremtidens samfund. Grænsen imellem, hvad der er forsvarligt, og hvad der ikke er forsvarligt, skal fastsættes af politikerne.

Lysholm Christensen (KRF):

Den foreliggende redegørelse omhandler et meget følsomt område: patentbeskyttelse af levende væv og udvindingsmetoder for visse stoffer fra væv. Mikroorganismer samt plante- og dyremateriale, der ikke er en sort eller race, kan patenteres.

Uanset at området er følsomt, er det naturligvis påkrævet at have bestemmelser, der fastlægger lovgrundlaget for arbejdet med og fastlægger de økonomiske spilleregler for handel og rettigheder til fremstillede planter, vævskulturer og lign.

Men der findes allerede i dag sådanne bestemmelser. Det nye er derfor, at Rådet foreslår nogle ensartede direktiver for EF-landene, hvorved en betydningsfuld teknisk handelshindring forsvinder.

Jeg må dog udtrykke en vis betænkelighed ved området trods alt. Kristeligt Folkeparti har ikke ubetinget tillid til, at udviklingen på det bioteknologiske område foregår på betryggende måde. Vel vidende, at dette handler om patentrettigheder, vil jeg alligevel inddrage det aspekt, at vi her har at gøre med et etisk område af stor betydning. Vi er betænkelige ved den holdning, som er kommet til udtryk her: at man, når virksomheder har ofret forskning og mange midler på udvikling af nye produkter, skal have en vis sikkerhed for at kunne få produktet patenteret. Vi kan ikke umiddelbart tilslutte os en sådan tankegang, for nye produkter

kan meget vel komme til at overskride nogle af de etiske grænser, som findes på dette område.

Vi er opmærksomme på, at EF-direktiver i princippet indeholder minimumskrav, mens Danmark har mulighed for at indføre strengere regler på visse områder. Vi vil følge dette område med stor opmærksomhed, og det er jo et teknisk meget vanskeligt område, så jeg skal ikke gå nærmere ind i det, men blot udtrykke disse betænkeligheder.

Mogens Elvensø (FP):

Der er nogle ting, jeg er faldet over, og en af dem er, hvordan man opretholder et patent under det, der hedder generationsbeskyttelse, så det vil jeg gerne spørge industriministeren om.

Så er der noget, som også hr. Niels Anker Kofoed talte om, nemlig opdagelser i stedet for ændringer. Jeg ved ikke, om Folketinget ved, at der er noget, der hedder falske patenter. Et falsk patent er et patent, der udstedes, men som i realiteten ikke er noget patent, men hindrer andre i at lave en nærmere defineret ting. Navnlig inden for den kemiske industri er der mange falske patenter, og jeg ved, at Patentkontoret i København har afsløret flere, hvor der er givet patent andre steder i Europa. Derfor vil jeg gerne spørge industriministeren, om han er indstillet på at undersøge, hvad man gør ved falske patenter. Der står nemlig et sted i direktivet, at man under retssager har omvendt bevisførelse, men det er ikke altid sikkert, at der er brug for det.

Industriministeren (Nils Wilhjelm):

Behandlingen af denne sag viser med al tydelighed, at der er tale om nogle grænsedragingsproblemer. Vi beskæftiger os med et område, som er i en rivende udvikling, som det også er sagt af mange af ordførerne. Hele den bioteknologiske udvikling galoperer af sted og giver på en lang række områder meget positive løsninger, som set ud fra både miljømæssige og energimæssige synspunkter kan være væsentlig bedre løsninger end de løsninger, vi har i fremstillingssektoren i dag. I den henseende synes jeg, det er et meget positivt område at beskæftige sig med.

Noget af det, der var gældende i går, er ikke gældende i dag. Udviklingen sker så hurtigt, at reguleringen på området nok må karakteriseres som hinkende bagefter.